

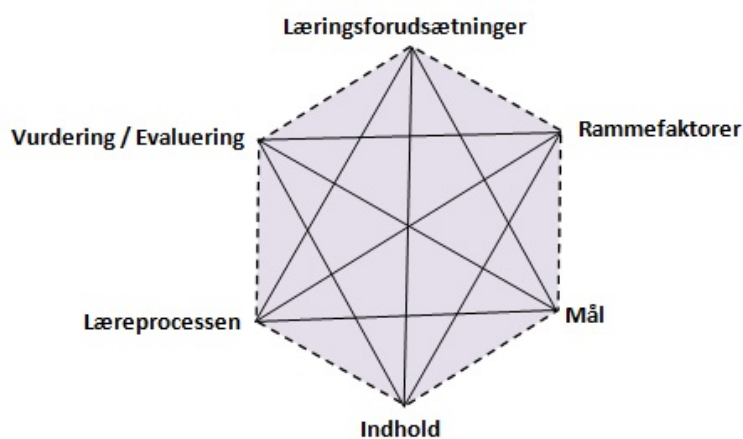
Didaktisk planlægningsdokument

Følgende skema er vores planlægning og evaluering af forløbet med Stine Sillesen. Det bygger på didaktiske overvejelser om rammer, mål og indhold.

Dokumentet kan findes som skabelon under 'guides'.

Didaktiske overvejelser:

Skemaet bygger på den didaktiske relationsmodel:

Figur 1: Didaktisk relationsmodel

Målgruppe og forudsætninger (hvem?)	• Børn 12-13 år • Glade for at læse og skrive • 9 børn (der var plads til 12)
Evaluering:	Vi havde 9 børn i workshoppen – den yngste var 11, den ældste var 14, så der var et lidt større spænd, end vi havde planlagt i første omgang, men det fungerede overraskende godt, og børnene hjalp hinanden og blev venner på tværs af alder. Historien om kufferten, der var efterladt i kælderen, var vi lidt usikre på...: var børnene for gamle til at spille med på legen? Men de syntes det var fedt og lidt skræmmende at gå på jagt efter kufferten, og de var alle med på historiens præmis fra begyndelsen. Det var en stor fordel, at alle børnene var selvhjulpne og gode til at skrive og læse, men workshopens idé kunne sagtens bruges til mindre børn også. Vi var rigtig mange voksne (2-4), og det er ret væsentligt, når børnene skal producere i mange forskellige medier.
Rammefaktorer (Hvor, hvornår, med hvad?)	Hvor: • Hemsén på Dokk1 – stort lokale, som vi skabte mindre rum i med sofaer, borde og afskærmningsvægge.

	• Mindre lokaler til videooptagelse, kreative produktioner og lydoptagelser. Hvornår: • 4 dage a 4 timer (mandag-torsdag kl. 10-14) Grej til oplæg til historien: • Gammel kuffert med mærkat på: "Tilhører X" • Lommelygter • Tom dagbog med kæde og hængelås • Kasettebånd • VHS-bånd • Tomme kuverter Grej til workshop: • Papir, tuscher, blyanter, post-its mv. • PC til hvert barn • Ipad til filmoptagelser • Mikrofon og lydoptager + dyne til støjdemping • Gamle bøger
Evaluerings:	<i>Lokalet, der var inddelt i mindre områder, fungerede rigtigt godt. Vi var sammen, men det var alligevel muligt at arbejde uforstyrret.</i> <i>I lokalet var der mulighed for at hænge tegne- og skriveøvelser op, og det betød at processen blev synlig for deltagerne, og lokalet blev en form for dokumentation i sig selv.</i> <i>En del af de kreative aktiviteter foregik i et rum for sig, og det gjorde, at vi måtte gå en del frem og tilbage. Vi kunne nok med fordel have samlet alle aktiviteter i ét rum.</i> <i>Det var nødvendigt at være mange voksne, for der var én, der hjalp med video og lyd, én der hjalp med de kreative aktiviteter og én der hjalp med skrivningen. Derudover havde forfatteren, Stine, det store overblik over hvilke dele af historien, der blev digtet af hvem og på hvilke medier.</i>
Indhold (Hvad og hvorfor)	Vi begyndte med en fælles oplevelse: alle gik på jagt efter en forladt kuffert, der var gemt i en fjern afkrog af biblioteket. Historiens præmis var, at kufferten tilhører et ukendt X, hvis fortælling børnene skulle finde på sammen med forfatteren. Børnene digtede altså på en fælles historie, men i flere forskellige medier og modaliteter: illustration, tekst, video og lyd. Børnene valgte selv, om de ville skrive, tegne, optage lyd eller lave film. De tog udgangspunkt i den fælles rammefortælling, som Stine lavede på baggrund af børnenes idéer, der kom til udtryk gennem skriveøvelser og brainstormøvelser første dag. Dag 2 og 3 blev der produceret breve, artikler, film mv, og 4. dag samlede vi alle produkterne i en installation i børnebiblioteket og børnenes familie og venner kom til en fernisering.

	Vi valgte den fælles ramme, fordi vi gerne ville give børnene mulighed for at producere historier i flere forskellige medier, og den fælles rammefortælling var en måde at samle bidragene under én paraply. Derudover gav det også en følelse af samhørighed at bygge på samme værk.
Evaluering - indhold	<i>Vi voksne havde mange diskussioner om kufferten som udgangspunkt satte for snævre rammer for fantasien. En efterladt kuffert gemt i et mørkt rum lægger for eksempel op til at historien er et mysterium, en krimi eller en gyser. Således blev det endelige produkt netop en form for spøgelsesfortælling, så vi havde på sin vis defineret genren for fortællingen på forhånd. Børnene var med på at digte en samlet fortælling, men vi havde også en plan for, hvis de ikke var hoppet med på præmissen. Vi var enige om, at vi ville gå langt for at efterkomme deres ønsker om f.eks. at skrive deres (helt) egen historie, men alle fandt små fortællinger i oplægget, og de var med på historiens præmis.</i>
Målsætning – hvad skal børnene arbejde med, og hvor skal vi hen? (Hvorhen?)	• Workshoppens skal munde ud i en fælles fortælling, der fremstilles i flere forskellige medier og modaliteter • Deltagerne skal opleve, at de arbejder sammen på et større projekt • Børnene skal arbejde med selvvalgte medier: skrift, illustration, lyd, billede eller video • Den endelige fortælling skal præsenteres som en installation i børnebiblioteket, hvor besøgende kan gå på opdagelse og gætte med i fortællingen om X og den mystiske kuffert. • De enkelte deltagere skal udfordres og bruge deres fantasi til at digte deres egen del af historien.
Tegn	• At deltagerne arbejder koncentreret og færdiggør deres produkter • At børnene kan forklare andre, hvad de arbejder på og fortælle om selve historien (journalisten for eksempel) • At børnene har en forståelse for (kan forklare), hvad de andre deltagere i workshoppens arbejder på • At deltagerne er selvhjulpne og engagerede
Evaluering (mål og tegn)	• <i>Workshoppens produkt blev superfint og børnene oplevede at de arbejdede sammen om et fælles projekt</i> • <i>Børnene arbejdede ikke koncentreret hele tiden, men der kom alligevel fine produkter ud af det og de hyggede sig sammen – lidt mere alvor omkring produktionen ville vi dog gerne have set.</i> • <i>Filmmediet tog rigtigt meget voksentid at producere, men produktet blev virkelig professionelt. Andre aktiviteter (og børn) var meget selvhjulpne.</i>

- Alle børnene kunne forklare rammefortællingen og beskrive, hvilket delelement de arbejdede på.

En note til næste gang er at samle op – måske endda nogle gange om dagen – så børnene bliver fastholdt i deres aktivitet og vi signalerer alvoren i, at det færdige produkt skal være godt.

Plan for forløbet (dagsorden)
(Hvordan?)

Mandag:

Introduktion til workshop, “ryste-sammen” og udvikling af mysterie.

Fokus: Vi skal lære hinanden at kende, og vi skal udvikle en karakter sammen.

Kl. 10-11: Introduktion og præsentation

- Præsentation af ugens program og navnerunde
- “Ryste-sammen-leg”

Kl. 11-11.30: Kælderjagt

Vi går på opdagelse i kælderens for at finde kufferten

Kl. 11.30-13.30: Udvikling af karakter og univers

Metode: fælles brainstorm, skriveøvelser og moodboard

- Hvem er X?
- Hvorfor er X's kuffert i kælderens?
- Hvor er X nu?
- Hvor er X nu?

Kl. 13-30-14: Opsamling

- karakteren præsenteres i grove træk på moodboard.
- gennemgang af morgendagens program.

Tirsdag: Hvad er der i kufferten.

Fokus: Vi skal producere det, karakteren har i sin kuffert.

Kl. 10-10.15: Morgen-øvelse:

Nævn de tre ting på din telefon, der bedst beskriver, hvem du er. Det kan være en app, en sms, et snap, en note, et foto osv.

Kl. 10.15-10.45: Idéudvikling

Hvad er der i karakterens kuffert?

Kl. 10.45 -13.30: Mediegrupper

Alle vælger det medie, de helst vil arbejde med. Hver mediegruppe begynder med i fællesskab at beslutte, hvad de vil producere. Det er op til deltagerne selv, om de vil producere i fællesskab eller hver for sig. Der er følgende muligheder:

- Lyd
- Levende billeder

	- Foto - Tekst (Eks. Dagbog, notesbog, breve, huskesedler, telefonbog, indkøbsliste, sms-beskeder) - Design (eks. fysiske ting X har i sin kuffert)
Udførelse	Er der ting, vi skal være særligt opmærksomme på? Eksempelvis: Det er børnene, der arbejder! Børnene vælger selv, om de vil skrive på pc eller i hånden Børnene vælger selv, hvilken historie og karakter, de vil tegne
Evaluering -Herunder erfaringer, der skal fastholdes til de næste workshops.	<i>En tydeliggørelse af produktet ville have været til gavn for børnene i arbejdsprocesserne. At de havde en fornemmelse for, hvordan den endelige installation kom til at se ud ville måske have hævet deres indsats og alvor i arbejdsprocesserne?</i>